

[Ingerlise Koefoed]

kommende – at det ikke er éns eget parti, men et oppositionsparti, der er kommet med forslaget.

Da vi havde fremsat dette forslag og var gået i gang med at behandle det, kom der ind ad min dør et brev med et lydbånd i. Det lydbånd var en tak fra en blind, som var meget taknemlig over, at vi havde taget problemet op i folketinget, og at vi havde gjort det med det, hun var så elskværdig at kalde indsigt og forståelse. Det skal siges, at hun var SF'er. Det skal siges, at hun sagde: jeg er meget lykkelig for, at det er mit parti, der har fremsat dette forslag. Det skal siges, at hun tilføjede: men selvfølgelig er dette ikke et politisk spørgsmål alene; det er et informationsteknisk og kulturelt spørgsmål, og i og for sig kunne alle partier have fremsat det.

Det tænkte jeg også. Naturligvis kunne de det, hvis de var kommet i tanker om det. De kom ikke i tanker om det. De fik en opfordring til at komme i tanker om det. De nægtede at rette sig efter denne opfordring. Jeg er skuffet, og jeg er sikker på, at der er mange blinde og svagsynede, der er lige så skuffede, som vi er, og det er vigtigere, end om vi er det.

Larsen-Ledet (RV):

Det radikale venstre har indstillet beslutningsforslaget til forkastelse. Vi ønsker at afvente mediekommisionens betænkning, og herefter vil vi opfordre regeringen til at foretage forsøg på grundlag netop af denne betænkning med lydaviser til blinde, svagsynede og andre læsehændicappede byggende på nogle landsdækkende dagblade. Vi mener, at den omtalte betænkning vil give et bedre forsøgsgrundlag, et bedre udgangspunkt for at opstarte disse forsøg.

Wilhelm (VS):

VS kan støtte SFs og socialdemokratiets ændringsforslag og vil også stemme for forslaget som helhed.

Jeg havde en del skeptiske bemærkninger ved første behandling om mulighederne for at gøre disse ting. Jeg har fået en del lydbåndsbrev fra svagtseende og blinde, og jeg synes, vi har fået nogle meget kvalificerede indlæg fra deputationer i kulturudvalget, som væsentligt har mindsket min skepsis med hensyn til det teknisk mulige i disse ting.

Det er klart, at der over en lidt længere årrække vil åbne sig andre og sikkert langt mere spændende muligheder, men jeg synes ikke, det kan være nogen undskyldning for ikke at gå i gang her. Jeg synes, at det i forhold til al den velvilje, der blev udtrykt ved første behandling af dette forslag fra højresiden i salen, er meget skuffende, hvis man ikke engang kan gå med til, at der nedsættes et sådant udvalg, så man ikke skal afvente og afvente og afvente kommissioner, hvor dette selvfølgelig vil være et lille bitte hjørne, der bliver taget op allersidst, men kan få nedsat dette udvalg, som kan forberede nogle forsøgsordninger. Andet og mere er det jo ikke.

Der er ikke skygge af undskyldning for at udsætte sådan nogle ting mere end det allerede følger af ændringsforslaget. Der er ikke skygge af begrundelse for ikke at sige ja til, at man kigger på disse ting separat og ikke gør det til noget hengemt noget i mediekommisionen. Den velvilje, hr. Povl Brøndsted og andre viste ved førstebehandlingen, har altså, ser det ud til, ikke noget som helst på sig, når det kommer til stykket, og det synes jeg er overordentlig beklageligt.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg gjorde allerede under første behandling af dette forslag gældende, at regeringen naturligvis også ønsker, at der skal ske en udbygning af mulighederne for at skabe lydaviser til blinde og svagtseende. Det blev også fastslået ved den lejlighed, at det jo ikke er sådan, at vi står på bar bund i dag, og gud ske lov for det. Det, der er spørgsmålet, er, hvordan vi kommer videre.

Når fru Ingerlise Koefoed er uforstående over for, hvorfor regeringen ikke har kunnet følge det ændringsforslag, socialistisk folkeparti har stillet, vil jeg godt svare, at det udvalg, SF foreslår nedsat, ikke er et almindeligt udvalg, som skal undersøge, hvordan vi kommer videre. Det drejer sig om et udvalg, som efter udformningen skal både igangsætte og evaluere de i beslutningsforslaget foreslåede og eventuelt andre igangværende forsøg. Det er altså ikke et almindeligt udvalgsarbejde. Det er i virkeligheden et udvalg, som vi giver kompetence til at sætte noget i gang, som vi ikke har nogen principielle retningslinjer for.